

200704728/1.

Datum uitspraak: 1 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/25490 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 2 juli 2007 in het geding
tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juni 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de rechtbank), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en de opheffing van de maatregel bevolen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 juli 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat van hem in redelijkheid kon worden verwacht dat hij gelijktijdig met de zogenoemde Dublinclaim voor Frankrijk een laissez-passer bij de Bosnische autoriteiten zou indienen, zodat een definitieve uitzetting naar Bosnië niet langer dan noodzakelijkerwijs op zich zou hoeven laten wachten. Daartoe voert de staatssecretaris, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 22 november 2001 in zaak no. 200104995/1 (aangehecht ter voorlichting van partijen), primair aan dat een besluit tot inbewaringstelling geen beslissing bevat over het land waarnaar wordt uitgezet en meer in het algemeen de wijze waarop en wanneer die uitzetting zal worden geëffectueerd.

2.1.1. De vreemdeling had op 20 juni 2007 geen rechtmatig verblijf hier te lande, zodat hij Nederland diende te verlaten, bij gebreke waarvan hij kon worden uitgezet. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 1 november 2005 in zaak no. 200508444/1, JV 2006/9), valt uit het bepaalde bij artikel 94, vierde lid, gelezen in verbinding met artikel 59, van de Vreemdelingenwet 2000 af te leiden dat de wijze waarop en de omstandigheden waaronder de uitzetting wordt geëffectueerd niet aan de orde is bij rechterlijke toetsing van de bewaring. Dat door uitzetting van de vreemdeling naar Frankrijk een eventuele uitzetting naar Bosnië, het land van herkomst, mogelijk langer op zich laat wachten dan noodzakelijk is, ontnemt op zichzelf voorts niet het zicht op uitzetting.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu uit het vooroverwogene voortvloeit dat de voorgedragen beroepsgronden geen aanleiding geven tot een ander oordeel,

het beroep van de vreemdeling tegen de inbewaringstelling alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 2 juli 2007 in zaak no. AWB 07/25490;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. T.N.H. Nguyen, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

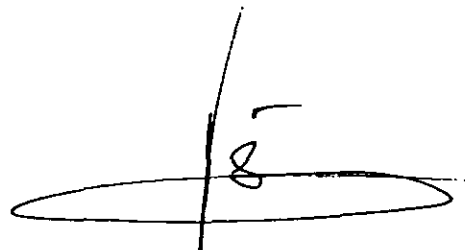
w.g. Nguyen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 augustus 2007

421.

Verzonden: 1 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 27 september 2001 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 september 2001 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 september 2001, verzonden op 3 oktober 2001, heeft de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht (hierna: de rechtbank), het met een kennisgeving vanwege de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de Staatssecretaris) daartegen aanhangig gemaakte beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 oktober 2001, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 oktober 2001 heeft de Staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 kan de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op uitzetting, in bewaring worden gesteld.

2.2. De enige grief richt zich tegen de overwegingen in de aangevallen uitspraak, waarin de rechtbank is ingegaan op het door appellant in beroep aangevoerde betoog dat zijn uitzetting niet naar het land van herkomst, Marokko, dient plaats te vinden, maar naar het door hem verkozen land, Spanje. Volgens appellant heeft de rechtbank daarbij miskend dat hem keuzevrijheid toekomt en had de Staatssecretaris de mogelijkheden van uitzetting naar Spanje dienen te onderzoeken.

2.3. Deze grief kan niet leiden tot het ermee beoogde resultaat. De vreemdeling had op 11 september 2001 geen rechtmatig verblijf hier te lande en ten aanzien van hem bestond een voornemen tot uitzetting. Met het oog daarop is hij in bewaring gesteld. Een besluit over het land waarnaar wordt uitgezet en meer in het algemeen de wijze waarop en wanneer die uitzetting zal worden geëffectueerd, bevat de beslissing daartoe niet. Nu het in beroep aangevoerde betoog geen punt betrof waarover was beslist, had de rechtbank het buiten beschouwing behoren te laten.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd, zij het met verbetering van de gronden waarop die rust.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R.W.L. Loeb, Voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. J.A.W. Scholten-Hinloopen, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. drs. M.P. Glerum, ambtenaar van Staat.

w.g. Loeb
Voorzitter

w.g. Glerum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 november 2001

273-347.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

6

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :

IND-nummer :

Piketadvocaat : Mr. van den Hoogen

Tel: 040-2124198

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, geleet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :

Voorna(n)en :

Geboortedatum :

Geslacht : Mannelijk

Geboorteplaats :

Geboorteland :

Nationaliteit : Burger van Kroatië

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

(X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;

() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;

() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000

(X) aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

() het belang van de nationale veiligheid, omdat

(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:

() verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

() veroordeeld is terzake misdrijf

() ongewenst verklaard is

(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit

(X) zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

() zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn

() gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document

() zich bedient van een of meerdere aliasen

(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft

() eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft

() niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen

() overige reden(en):

() wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000.

omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Eindhoven

Datum: 20-6-2007

Tijd: 13:15 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

M. Abels,
adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

26. Juni 2007 16:22

pv den bosch

SENKOMAR BRIGADE BRABANT ZUID

FAX NR : 0402352376
0402352376

Nr. 0726

P. 8/18

22 Jun. 2007 10:59

P10/19

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/25490 VRONTN/CM

uitspraak van de enkelvoudige kamer

op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
nationaliteit: burger van Kroatië ,
alias
geboren op
thans verblijvende in het Huis van Bewaring te Tilburg,
Justitienummer:
eiser,
gemachtigde: mr. P.J. van den Hoogen, advocaat te Eindhoven;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

verweerder,
vertegenwoordigd door mr. P.A.L.A. van Ittersum,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

1. Procesverloop

Op 20 juni 2007 om 13:15 uur is eiser met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld (op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Eiser heeft op 20 juni 2007 tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Dit beroep strekt mede tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 2 juli 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. drs. A. van den Toorn, waarnemend voor zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

Eiser heeft de rechtbank verzocht het beroep gegrond te verklaren, de opheffing van de bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de maatregel onrechtmatig is, omdat deze in strijd met de wet moet worden geacht. Daarnaast meent eiser dat de bewaring bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet is gerechtvaardigd. Eiser heeft daartoe aangevoerd dat verweerder niet heeft kunnen besluiten om voor eiser een Dublinclaim Frankrijk op te starten, nu eiser is ongewenstverklaard voor het Schengengebied. Bovendien heeft eisers gemachtigde op 21 juni 2007 aan de Dienst Terugkeer en Vertrek (DTV) te Tilburg de juiste personalia en nationaliteit van eiser doorgegeven. Eiser heeft contact gezocht met zijn moeder, die documenten betreffende eisers identiteit en nationaliteit naar Nederland zal verzenden. Gelet op het vorenstaande is eiser van mening dat een laissez-passer aanvraag bij de Bosnische autoriteiten tot een snellere uitzetting naar Bosnië zal leiden dan een Dublinclaim bij de Franse autoriteiten.

Verweerder heeft de rechtbank verzocht het beroep ongegrond te verklaren en het verzoek om toekenning van schadevergoeding af te wijzen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eisers inbewaringstelling rechtmatig is en dat er voldoende voortvarend is gehandeld. Verweerder heeft daartoe aangevoerd dat vooralsnog niet is gebleken dat er documenten van eiser zijn verzonden naar DT&V. In dit verband wijst verweerder er op dat eiser contact op kan nemen met de terugkeerfunctionaris, teneinde zijn uitzetting te bespoedigen. Met betrekking tot de voor eiser ingediende Dublinclaim merkt verweerder op dat deze is opgestart naar aanleiding van een Eurodactreffer.

Niet in geschil is dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

De vrees is gerechtvaardigd dat eiser, die geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank laat daarbij wegen dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), zich niet heeft aangemeld bij de korpschef en geen vaste woon- of verblijfplaats heeft.

Met betrekking tot de vraag of verweerder al dan niet voldoende voortvarend heeft gehandeld, overweegt de rechtbank als volgt.

Niet wordt betwist dat er een Eurodac-treffer is, waaruit blijkt dat eiser in Frankrijk verblijf heeft gehad. Voorts wordt niet betwist dat eiser ongewenst is verklaard voor het gehele Schengengebied en dat eisers gemachtigde op 21 juni 2007 de juiste personalia en nationaliteit van eiser heeft doorgegeven aan de DT&V. Ter zitting heeft eisers gemachtigde voorts aangegeven dat eiser contact heeft gezocht met zijn moeder in Bosnië en dat zij documenten aan de DT&V zal verzenden. Eiser heeft verklaard dat zijn kind ernstig ziek is, hetgeen eveneens uit de stukken blijkt. Derhalve wil eiser zo spoedig mogelijk terugkeren naar Bosnië. De rechtbank is, gelet op het vorenstaande, van oordeel dat in redelijkheid van verweerder, bij afweging van alle daarbij betrokken belangen, mocht worden verwacht om in ieder geval gelijktijdig met de Dublinclaim Frankrijk voor eiser een laissez-passer aanvraag in te dienen bij de Bosnische autoriteiten. Gelet op de ongewenstverklaring acht de rechtbank het aannemelijk dat de Franse autoriteiten, na een eventueel claimackoord, alsnog zullen besluiten om eiser uit te zetten naar Bosnië, waardoor een definitieve uitzetting naar Bosnië langer op zich laat wachten dan mogelijkerwijs noodzakelijk is, het welk de rechtbank in het onderhavige geval onwenselijk acht.

Het beroep is gegrond en de bewaring dient te worden opgeheven met ingang van heden, 2 juli 2007.

Omdat het beroep gegrond wordt verklaard bestaat aanleiding verweerder te veroordelen tot vergoeding van de door de eiser gemaakte proceskosten ad € 644,-- (één punt voor het indienen van een beroepschrift en één punt voor het verschijnen ter zitting), onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.

Voor het toekennen van schadevergoeding ziet de rechtbank geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de bewaring met ingang van heden, 2 juli 2007;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Bloebaum en in tegenwoordigheid van A.G.A. Velnaar als griffier in het openbaar uitgesproken op

2 JUL 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **2 JUL 2007**

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 9 JUL 2007

ZAAKNR. 200704728

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te Den Haag,
appellant,
gemachtigde: A. van de Burgt
ambtenaar ten departement

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo,
van 2 juli 2007
met kenmerk Awb 07/25490

Inzake:

met kenmerk 0706.25.0505
aan te duiden als verweerder.
gemachtigde: Mr. P.J. van den Hoogen
advocaat te Eindhoven

Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

A. van de Burgt
Tel: 038-858 6522
Fax: 038-888 6181

Justitie

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevensittingsplaats Almelo, van 2 juli 2007, Awh 07/25490, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 20 juni 2007 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van 2 juli 2007 heeft bevolen en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van de proceskosten ad € 644, (productie 1).

2. Achtergronden

Bij besluit van 20 juni 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt Staatssecretaris

3.1. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in de laatste alinea van pagina 2 en de eerste zin van pagina 3 van de bestreden uitspraak het volgende:

"(...) De rechtbank is, gelet op het vorenstaande, van oordeel dat in redelijkheid van verweerder, bij afweging van alle daarbij betrokken belangen, mocht worden verwacht om in ieder geval gelijktijdig met de Dublinclaim Frankrijk voor eiser een laissez-passer aanvraag in te dienen bij de Bosnische autoriteiten. Gelet op de ongevaststverklaring acht de rechtbank het aannemelijk dat de Franse autoriteiten, na een eventueel claimacoörd, alsnog zullen besluiten om eiser uit te zetten naar Bosnië, waardoor een definitieve uitzetting naar Bosnië langer op zich laat wachten dan mogelijk anderszins noodzakelijk is, het welk de rechtbank in het onderhavige geval onwenselijk acht. Het beroep is gegrond en de bewaring dient te worden opgeheven met ingang van heden 2 juli 2007."

3.3 Toelichting

De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de Staatssecretaris niet voldoende voortvarend heeft gehandeld door enkel stappen te ondernemen welke ten doel hebben verweerder via een Dublinclaim naar Frankrijk en niet naar Bosnië te verwijderen.

De Staatssecretaris merkt in de eerste plaats op, onder verwijzing naar de uitspraak van uw Afdeling van 22 november 2001, nr. 200104995/1 (productie 2), dat een besluit tot inbewaringsstelling geen beslissing bevat over het land waarnaar wordt uitgezet en meer in het algemeen de wijze waarop en wanneer die uitzetting zal worden geëffectueerd. De rechtbank heeft dit miskend. Voorts heeft de Staatssecretaris mede op grond van artikel 23, derde en vierde lid, van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst (SUO), hoofdstuk A-G/15.3.8 Vc 2000, en de uitspraak van de Hoge Raad van

Justitie

13 februari 1987 (Resniq, RV 1987, 39) terecht kunnen besluiten gebruik te maken van haar bevoegdheid om verweerder uit te zetten naar Frankrijk en niet naar het land van herkomst.

Verweerder heeft in eerste instantie een valse naam opgegeven. Tijdens zijn gehoor op 21 juni 2007 heeft hij volgens zijn verklaring de juiste personalia opgegeven. Ook bleek hij niet te beschikken over een geldig reis- of identiteitspapier op grond waarvan een snelle verwijdering naar Bosnië mogelijk was. Verweerder heeft immers verklaard dat zijn identiteitskaart bij zijn moeder in Bosnië ligt en dat hij niet meer beschikt over een geldig paspoort (processtuk 7). Om deze redenen kon geen sprake zijn van een verwijdering naar het land van herkomst zoals bedoeld in hoofdstuk A-6/5.3.8 Vc 2000. Het door de rechtbank gestelde gegeven dat een eventueel claimakkoord van de Franse autoriteiten een definitieve uitzetting naar Bosnië langer op zich laat wachten dan mogelijkerwijs noodzakelijk is, berust op een niet onderbouwde aanname. Bovendien komt dit – zo dit al aan de orde zou zijn – gelet op het vorenstaande naar het oordeel van de Staatssecretaris voor risico en rekening van verweerder. Het feit dat verweerder door Zweden was gesignaleerd: "Niet tot het Schengengebied toe te laten vreemdelingen, ongewenst vreemdeling (OVR)" (*productie 3*) kan, mede gelet op het bepaalde in artikel 95 van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst (SVO) en hoofdstuk A-3/9.2.2 en A-3/9.3 Vc 2000 niet tot een ander oordeel leiden.

De Staatssecretaris heeft op 20 juni 2007 via Eurodac een onderzoek ingesteld waaruit bleek dat verweerder bekend was in Frankrijk. De daarop gevolgde claim in het kader van artikel 16 van de Dublinverordening (EG, 343/2003) van 27 juni 2007 heeft (inmiddels) op 3 juli 2007 geleid tot een positieve reactie van de Franse autoriteiten (*productie 4*).

De Staatssecretaris is gelet op het vorenstaande dan ook van oordeel dat de rechtbank ten onrechte het beroep gegrond verklaard heeft.

3.4 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 9 juli 2007
gemachtigde

A. van de Hurgt, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052
8004 DB ZWOLLE
Tel. 038 - 888 6522
Fax. 038 - 888 6161